

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413222951
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4413222951.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci navrhovateľa: C. E. nar. XX.XX.XXXX, bytom L. , Y. XX, zastúpená advokátkou C.. C. E., so sídlom L. X., O. XX , za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa: X. na ochranu finančného spotrebiteľa M., L., G. XX, W.: XXXXXXXX proti odporcovi: O. life životná poisťovňa, a.s., T., N. 2, W.: XXXXXXXX, zastúpená C. G., s.r.o., J., X. schody X/A, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o doklad rozhodcovského rozsudku , takto

rozhodol:

Súd návrh o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice číslo 3C/3530/2012 zo dňa 19.01.2012 z a m i e t a.

Súd návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice číslo 3C/3530/2012 zo dňa 19.01.2012 z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania zo dňa 29.4.2013 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice č. 3C3530/2012 zo dňa 19.1.2012 , v ktorom bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 41,16 eur a trovy rozhodcovského konania 276,- eur, pričom právomoc uvedeného rozhodcovského súdu bola založená na rozhodcovskej doložke uvedenej v časti XV. Všeobecných poisťných podmienok odporcu. V návrhu uviedla, že rozhodcovský súd v odôvodnení uvedeného rozhodcovského rozsudku konštatoval, že z osobitných dojednaní vyplýva, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom navrhovateľky a nebol jej povinný v rámci poisťnej zmluvy ako celku podpísať, pričom navrhovateľka mala možnosť uvedenú zmluvnú podmienku neprijat' bez toho, aby to ovplyvnilo zvyšok poisťného vzťahu a mala teda faktickú možnosť úpravu v časti XV. Všeobecných poisťných podmienok úplne vylúčiť. Navrhovateľka zároveň uviedla, že návrh podala podľa § 40 odsek 1 písmeno j) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a uviedla, že návrh na začatie konania podala v lehote 30 dní od dňa doručenia rozhodcovského rozsudku , keďže uvedený rozhodcovský rozsudok prevzala dňa 02.09.2013. zároveň namietala, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a je teda neplatná, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práv navrhovateľky ako spotrebiteľa. Uviedla, že rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá, a preto právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Navrhovateľka tiež poukázala na ustanovenie § 53 odsek 4 písmeno r) a odsek 5 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom neprijateľné podmienky uplatnené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Uviedla, že k dohode o rozhodcovskej doložke individuálne nedošlo, keďže rozhodcovská doložka tvorí súčasť

poistnej zmluvy. Poukázala na judikatúry súdov Slovenskej republiky, ktoré určili, že rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a to pre hrubý rozpor s dobrými mravmi. Poukázala na to, že odporca sa i napriek uvedenému nezdržal používania tejto rozhodcovskej doložky. Zároveň navrhovateľka žiadala, aby súd odložil vykonateľnosť uvedeného rozhodcovského rozsudku na čas do rozhodnutia vo veci samej. K návrhu navrhovateľka pripojila uvedený rozhodcovský rozsudok, poistnú zmluvu č. 4520390008 uzavretú medzi účastníkmi dňa 15.1.2010, oznámenie odporcu o zániku poistenia navrhovateľky zo dňa 12.10.2010, návrh na začatie konania na rozhodcovskom súde zo dňa 2.1.2012, upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom zo dňa 09.01.2012, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Cd/1/2012, 6Cdo/3/2013.

K návrhu na začatie konania sa vyjadril odporca, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tým, aby do konania vstúpil ako vedľajší účastník spotrebiteľské združenie. Zároveň odporca sa vo veci vyjadril podaním zo dňa 30.1.2014, v ktorom žiadal, aby súd návrh zamietol v plnom rozsahu. Uviedol, že uvedený rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a bol vydaný v skrátenej podobe. Zároveň uviedla, že navrhovateľka v čase uzatvárania poistnej zmluvy mala ako živnostník v predmete činnosti sprostredkovanie uzatvárania poistných zmlúv a sprostredkovanie poistenia bolo predmetom podnikania navrhovateľky a za túto činnosť dostávala od odporcu odmenu a to v období od 26.2.2010 do 31.5.2010 a teda ako profesionál bola navrhovateľka plne informovaná o možnosti rozhodcovskú doložku prijať alebo neprijať. Napokon odporca žiadal, aby súd návrh navrhovateľky ako plne nedôvodný zamietol. K uvedenému podaniu pripojil odporca zmluvu o finančnom sprostredkovaní v sektore poistenia číslo 145288 uzavretú medzi účastníkmi dňa 15.1.2010 a na základe uzavretú podľa § 269 odsek 2 Zákonníka a § 8 a nasl. Zákona číslo 186/2009 podľa ktorej sa navrhovateľka zaviazala pre odporcu vykonávať sprostredkovateľské služby ohľadne poistenia.

Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 7.7.2015 odporca ktorý, žiadal aby konajúci súd návrh navrhovateľky zamietol s poukazom na ustanovenie § 243d, Exekučného poriadku, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1.1.2015 a podľa ktorého exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia, vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred prvým januárom 2015 možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote, nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Uviedol, že vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie navrhovateľka nie je viazaná povinnosťou uloženou jej rozhodcovským rozsudkom a ani odporca si nemôže uplatňovať nárok, ktorý mu bol rozhodcovským rozsudkom priznaný. V dôsledkom uvedeného je teda to, že obe strany konania bez vlastného zavinenia, resp. pričinenia sú objektívne bez právneho záujmu na výsledku konania.

Na pojednávaní dňa 4.8.2015 sa nezúčastnila zástupkyňa vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky na uvedenom pojednávaní zástupkyňa uviedla, že trvá na podanom návrhu a v čase podania návrhu bol návrh navrhovateľky dôvodný. Uviedla, že je preukázateľné, že odporca v lehote 3 mesiacov od 1.1.2015 nebol na začatie exekučného konania avšak navrhovateľka má za to, že návrh na začatie konania je naďalej dôvodný, keďže odporca má možnosť opakovane návrh na rozhodcovský súd v danej veci a rozhodnutím súdu ktorým by návrhu vyhovel z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodcovskej doložky by sa dostala do definitívnej právnej istoty, že rozhodcovský rozsudok nebude exekučným titulom. Zástupkyňa právneho zástupcu odporcu na uvedenom pojednávaní poukázala opätovne na ustanovenie §243d, Exekučného poriadku z ktorého vyplýva, že rozhodcovský rozsudok prestal účastníkov zaväzovať a uviedla, že odporca nepodal na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku návrh na vykonanie exekúcie a už ho ani po prvom štvrtí 2015 nemôže podať. Zároveň poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III v obdobnej veci a predložila súdu zápisnicu z pojednávania z obdobnej veci na Okresnom súde Nové Zámky číslo 4C /74/2013. Z uvedeného dôvodu žiadala aby súd návrh navrhovateľky zamietol.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 odsek 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených.

Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 odsek 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa, t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 17a Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, a porušenie ustanovení tohto zákona, od ktorých je možné odchyliť sa dohodou, alebo ustanovení dohody účastníkov rozhodcovského konania sa prihliada len vtedy, ak ich účastník v konaní namietal v ustanovenej alebo dohodnutej lehote; ak lehota nie je takto určená, bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o porušení dozvedel.

Podľa § 18 odsek 4 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, v lehote, na ktorej sa dohodli účastníci rozhodcovského konania alebo ktorú určil rozhodcovský súd, žalovaný podá žalobnú odpoveď na rozhodcovský súd. Ak konanie neprebíha pred stálym rozhodcovským súdom a rozhodcovský súd ešte nebol ustanovený, zašle žalobnú odpoveď žalobcovi. V žalobnej odpovedi sa žalovaný vyjadrí ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe.

Podľa § 20 odsek 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, žalovaný môže uplatniť svoje práva proti žalobcovi vzájomnou žalobou najneskôr do začatia ústneho pojednávania vo veci samej. Ak nie je nariadené ústne pojednávanie, môže svoje práva uplatniť do skončenia písomného konania. Vzájomná žaloba sa môže uplatniť len v sporoch, na ktoré sa vzťahuje rozhodcovská zmluva.

Podľa § 23 odsek 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, rozhodcovské konanie sa uskutoční na mieste dohodnutom účastníkmi rozhodcovského konania. Ak k tejto dohode nedošlo, uskutoční sa na mieste, ktoré určil rozhodcovský súd so zreteľom na povahu sporu a záujmy účastníkov rozhodcovského konania.

Podľa § 26 odsek 1, 2 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli na forme rozhodcovského konania, rozhodcovský súd rozhodne, či nariadi ústne pojednávanie alebo či konanie bude písomné, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak. Rozhodcovský súd nariadi ústne pojednávanie vo vhodnom štádiu rozhodcovského konania aj na návrh účastníka rozhodcovského konania.

Rozhodcovský súd pripravuje a vedie rozhodcovské konanie v súlade s pravidlami dohodnutými účastníkmi rozhodcovského konania, okrem prípadov, v ktorých to tento zákon vylučuje. Ak sa nedospeje k dohode o pravidlách, rozhodca pripravuje a vedie konanie podľa svojej úvahy tak, aby bola zabezpečená rovnosť účastníkov konania a právo každého účastníka rozhodcovského konania konať pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie je neverejné, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak. Účastníci rozhodcovského konania sú povinní spolupracovať s rozhodcovským súdom pri riešení sporu. Účastník rozhodcovského konania sa na ústnom pojednávaní zúčastňuje priamo alebo prostredníctvom svojho zástupcu. Ak účastníci rozhodcovského konania nemohli včas a správne vykonať potrebný úkon, rozhodcovský súd im môže umožniť vykonať ho dodatočne.

Podľa § 40 odsek 1, 2, 3, 4 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že: 1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní, 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebíhalo spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo b) súd zistí, že sú

dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa bodu 1 písmeno b). Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť. Na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

Podľa § 41 odsek 1 Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 243d, Exekučného poriadku (účinného od 1.1.2015) exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia, vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred prvým januárom 2015 možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote, nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrh na začatie konania možno uplatniť aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah je alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd po oboznámení sa s návrhom a navrhovateľkou predloženými dôkazmi a s prihliadnutím na ustanovenie § 243d, Exekučného poriadku zistil, že návrh navrhovateľky je nedôvodný. Z dokladov predložených v spise je zrejme, že Arbitrážny súd Košice vydal rozhodcovský rozsudok 3C 2355/2012 zo dňa 19.1.2012, ktorým navrhovateľku zaviazal odporcovi zaplatiť 41,16 € a trovy rozhodcovského rozsudku v sume 276,--€, pričom tento rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 2.7.2013 a navrhovateľka návrh na začatie konania doručila súdu dňa 25.7.2013 a teda v zákonnej lehote 60 dní. Z ustanovenia § 243d, vyplýva, že osobitným predpisom, na ktorý toto ustanovenie odkazuje je zákon o rozhodcovskom konaní číslo 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov v ktorom sa v § 2 odsek 1 veta prvá uvádza, že spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Z obsahu je zrejme, že predmetom sporu je preskúmanie rozhodcovského rozsudku, ktorý má svoj základ, spotrebiteľskej zmluve, t.j. poistnej zmluve uzavretej medzi navrhovateľkou ako poistníkom a odporcom ako poisťovateľom. Z novely exekučného poriadku číslo 335/2014 Z.z. t.j. z ustanovenia § 243d, Exekučného poriadku, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1.1.2015 je zrejme, že v danom prípade rozhodcovský rozsudok prestal účastníkov zaväzovať, keďže odporca ani pred 1.1.2015 ani v období od 1.1.2015 do 1.4.2015 nepodal návrh na vykonanie exekúcie. Túto skutočnosť potvrdili obaja účastníci, je teda zrejme, že na strane navrhovateľky odpadol naliehavý právny záujem na zrušení rozhodcovského rozsudku ako i odklade jeho vykonateľnosti hoci pôvodne naliehavý právny záujem na strane navrhovateľky bol avšak v priebehu sporu vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie odpadol. Je teda zrejme, že nastala právna skutočnosť, ktorá spôsobila, že rozhodnutie súdu vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku by sa javilo ako nadbytočné. Za uvedeného stavu sa súd preto nezaoberal hmotnoprávnym posúdením na začatie konania na základe dôvodov uvádzaných navrhovateľkou. Preto súd z uvedených dôvodov pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na strane navrhovateľky podľa § 80 písm. c/ O.s.p. zamietol.

Konajúci súd zároveň vzhľadom na vyššie uvedené dôvody s poukazom na nedostatok naliehavého právneho záujmu navrhovateľky, +podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Čo sa týka trov konania súd rozhodol podľa § 150 odsek 1 O.s.p. veta 1 podľa, ktorého ak sú tu dôvody vhodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

Preto súd nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania, keďže za dôvody vhodné osobitného zreteľa súd považoval skutočnosť, že návrh navrhovateľky bol zamietnutý z dôvodu zmeny právnej úpravy, teda bez zavinenia navrhovateľky a nebolo by teda spravodlivé ak by súd úspešnému odporcovi priznal za takýchto okolností náhradu trov konania a priznanie trov konania by úspešnému odporcovi odporovalo dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozsudok smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.